

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4588/2022
17.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Николић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Јовановић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 720/21 од 16.12.2021. године, у седници већа одржаној 17.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 720/21 од 16.12.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 720/21 од 16.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 720/21 од 16.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 80/21 од 28.05.2021. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцима, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, исплати износ од по 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.05.2021. године до исплате и обавезани тужиоци да туженом солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 42.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилаца, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом члана 200. Закона о облигационим односима и члана 231. став 2. ЗПП, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, за коју тужиоци тврде да су је претрпели услед текста који је тужени објавио на свом Facebook профилу. Спорном објавом тужени је изразио свој став односно ставио примедбе на рад тужилаца као полицијских службеника, а који као државни службеници морају имати већи степен толеранције када је у питању лезиона подобност објављених информација и истрпети и мишљење и критике, односно вредносне судове који се тичу вршења њиховог посла, због чега субјективни осећај тужилаца не оправдава досуђење накнаде штете у околностима у којима су је тужиоци по сопственој тврдњи претрпели.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Поред тога, тужиоци нису уз ревизију доставили правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.01.2021. године. Вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца је износ од 100.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 28.05.2021. године. Другостепена пресуда донета је 16.12.2021. године.

Тужиоци се у спору налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП, због чега се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије, одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно.

Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како у конкретном случају вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то се у смислу одредби члана 468. ЗПП ради о

спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић